

Uke 52

28. desember: Barnemesse (primstav)

De uskyldige barn i Betlehem

I romjulen møter vi julens mørke sider. Vi tenker på Jesus med familien som måtte flykte til Egypt. Veien for Jesus gikk fra krybben til korset. Og vi minnes barna som ble drept i Betlehem (28. desember), og Stefanus som ble kirkens første martyr (26. desember). Fjerde juledag (28. desember) er minnedagen for guttebarna i Betlehem som den brutale kong Herodes den store lot drepe for å eliminere mulige rivaler. Jesus selv ble reddet av Gud denne gangen for å møte hardere dager senere. Helt fra starten av var livet til Jesus blitt truet. På fjerde juledag hører vi klageropet i Betlehem, det opprinnelige ”Rama-skriket”: *Gud, de små er da formet av din tanke og bærer ditt bilde. Du skapte dem til liv og ikke til å dø? Hvordan kunne dette skje?*¹ Hvorfor er det slik at mange barn og deres foreldre lider i dag også, i Betlehem og jorden rundt inntil verdens ende. Julefortellingene i Bibelen gir ikke svar på det. Men de sier oss at Gud ble selv et barn, og at Gud vil bo i mørket. Jesus er Guds hjerteslag på jorden. Han vil at vi skal tenne lys i mørket, han vil at vi skal stå ondskapen imot og begrense mørkets makt. Han er nær, hver natt og hver dag. Keltisk kristen fromhet gjør meg bevisst på spor av ham i hverdagen, i mitt liv, og i andre mennesker.

Bønn: Djupaste mørker ligg over jord, alt fekk du prøva, Jesus, min bror. Gå ikkje frå meg, Herre, eg bed! Ven frå det høge, du er min fred!
(*Arnfinn Haram i Salmer 97:4,7*)

Bibeltekster: Sal 144 Gal 4,4-7 Matt 2,13-18

På den veien jeg går, Herre Krist, gå du med meg.
I det land der jeg bor, la din fred være nær meg.
Du treenige, vakt meg hver eneste dag.
La englene følge meg hver natt og dag.
La englene følge meg hver natt og dag.

(*Fritt etter bønnen hos D. Adam/K. Hjemdal: Vidsomsord fra kelterne, s.20*)

Andre merkedager:

26. desember: Stefanusdagen (primstav) på andre juledag er til minne om kirkens første martyr (protomartyr), diakonen Stefanus (Apg 7,54-60) som ble steinet til døden. Saulus (som senere ble apostelen Paulus) var som ung fariseer vitne til henrettelsen. Stefanus ble lagt i skrin denne dagen i 415 i Jerusalem.

27. desember: Johannes og broren Jakob (se 25. juli) var søskenbarn til Jesus. Sammen med Simon Peter og Andreas var de elever av Døperen Johannes som viste dem til Jesus. Apostelen Johannes gjelder som forfatter av Johannes-evangeliet. I år 95 skal han ha blitt forvist til øya Patmos hvor han skrev ned Åpenbaringsboken. Han døde i Efesus rundt år 101. Mens vestkirken i stor grad har fulgt Paulus og hentet autoritet fra Peter (se aposteldagen 25. juni), har kirkene i øst og de keltiske kirkene i vest fulgt Johannes. Mye av det vi kaller for ”keltisk” spiritualitet er egentlig johanneisk teologi. For en helhetlig tro trenger vi begge, både Paulus og Johannes.²

¹ Fra ”Skrik i Rama”, i P.E. Wirgenes: Adventstid s.61

² Se R. Simpson: Exploring Celtic Spirituality s. 33